

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211991
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3116211991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. O. XX, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Francúzska republika, Paríž 750 09, boulevard Haussmann 1, konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava 811 09, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Šoltésovej 14, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/138/2016-101 zo dňa 14. augusta 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne (výrok I.). Výrokom II. rozsudku priznal žalovanému proti žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu a výrokom III. zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/437/2015 zo dňa 14.01.2016.

2. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42636074449007 zo dňa 25.01.2013, (ďalej aj "úverová zmluva", resp. "zmluva"), zrušenia dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov k uvedenej úverovej zmluve (ďalej aj "dohoda o zrážkach zo mzdy"), uloženia povinnosti žalovanému a zamestnávateľovi žalobkyne spoločnosti Askoll Slovakia s.r.o. nevykonávať zrážky zo mzdy voči žalobkyne, nariadenia povinnosti žalovanému vrátiť už strhnuté prostriedky žalobkyni, uloženia zákazu žalovanému používať v zmluvách o úvere, uzatvorených VOP, vypracovaných vo formulárovej podobe, dojednania vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/437/2015 zo dňa 14.01.2016 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo žalovanému uložené zdržať sa uplatňovania výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej pod. č. 42636074449007, vzťahujúcej sa k poskytnutému spotrebiteľskému úveru č. 302301976 zo dňa 25.1.2013, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Takisto súd uložil obchodnej spoločnosti Askoll Slovakia spol. s r.o., so sídlom 916 25 Potvorice 331, IČO: 31 445 977 povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej pod. č. 42636074449007, vzťahujúcej sa k poskytnutému spotrebiteľskému úveru zo dňa 25.1.2013, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň bolo žalobkyni (ako navrhovateľke) uložené, aby v lehote 60 dní od doručenia tohto

predbežného opatrenia podala návrh na začatie konania vo veci samej. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že dňa 25.01.2013 uzavrela žalobkyňa spolu so svojim bývalým manželom U. O. ako dlžníci, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere so žalovaným ako veriteľom. Na základe tejto úverovej zmluvy im bol obom poskytnutý úver vo výške 15.126 eur na splatenie úverov (úverový účel). Pred uzatvorením úverovej zmluvy vyplnili obaja dlžníci osobný dotazník (č.l. 57). Dlžníci z tejto úverovej zmluvy svoj dlh riadne neplnili. Dňa 20.11.2015 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou textu úverovej zmluvy, a to v bode 3 časť 3 zmluvy. Dňa 07.12.2015 zamestnávateľ žalobkyne žalovanému oznámil, že zrážky zo mzdy žalobkyne nie je možné pre neho vykonávať, pretože sa vykonávajú pre iné dve dosť vysoké pohľadávky a nie je dostatok finančných prostriedkov aj pre pohľadávku žalovaného. Dňa 05.02.2016 vyzval žalovaný žalobkyňu a U. O. na doplatenie dlžnej čiastky úveru v sume 1.238,50 eur. Listom zo dňa 09.03.2016, ktorý bol adresovaný žalobkyňi a U. O., vyhlásil žalovaný mimoriadnu splatnosť úveru. Výšku dlhu vyčíslil v sume 14.747,97 eur. Dňa 29.06.2016 podala žalobkyňa túto žalobu.

3. Vo vzťahu k požadovanému zrušeniu dohody o zrážkach zo mzdy súd prvej inštancie uviedol, že nemá oprávnenie zrušovať právne úkony, napr. zmluvy či dohody, preto sa žalobkyňa nemôže úspešne domáhať požadovaného zrušenia Dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na právny názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorý bol vyjadrený v inom spore žalobkyne, ktorý bol vedený na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 17C/55/2016, a to v uznesení sp.zn. 6Co/70/2018 z 08.06.2018, sa súd zaoberal "neplatnosťou" predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Krajský súd v Trenčíne totiž v uvedenom uznesení uviedol, že "slovenský právny poriadok definíciu pojmu "zrušenie" zmluvy, ktorým sa súd prvej inštancie zaoberal, nepozná, ale z gramatického hľadiska ide o všeobecný pojem označujúci zánik záväzkovoprávneho vzťahu, ktorý v sebe nepochybne zahŕňa i prípadnú otázku (ne)platnosti právneho úkonu." Argumentácia žalovaného v tejto veci nebola zameraná v tom smere, že by namietal formuláciu žalobného návrhu v tejto otázke. Naopak jeho obrana spočívala v argumentácii o platnosti tejto dohody. Ďalej dal do pozornosti, že žaloba žalobkyne bola podaná na súde v čase platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (OSP), ktorý stratil svoju platnosť a účinnosť dňom 01.07.2016, kedy nadobudol platnosť a účinnosť Civilný sporový poriadok (CSP). Tieto dva procesné predpisy, ktoré súd aplikoval v priebehu konania upravujú procesne prípustné žaloby rôzne. Ako je uvedené vyššie, žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti dvoch právnych úkonov, teda určenia právnej skutočnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako samostatný právny úkon je súčasťou textu úverovej zmluvy, avšak jedná sa o samostatný právny úkon. Preto súd prvej inštancie posudzoval platnosť oboch úkonov samostatne. Podľa OSP je možné domáhať sa určenia aj neplatnosti právneho úkonu, ak je na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem. Podľa CSP je možné domáhať neplatnosti právneho úkonu (určenia právnej skutočnosti) ak právo na požadované určenie vyplýva z osobitného predpisu. Podľa súdu prvej inštancie právo domáhať sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy vyplýva z § 11 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 01.01.2018 (Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Preto súd prvej inštancie považoval žalobu v tejto časti za jednoznačne procesne prípustnú. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy však nevplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu. Teda podľa explicitného znenia CSP sa nemožno domáhať určenia jej neplatnosti. CSP však v ustanovení § 470 ods.2 ustanovuje, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na toto ustanovenie súd prvej inštancie uzavrel, že ak bola podaná žaloba v čase účinnosti OSP, ktorý procesne pripúšťal takýto druh žaloby, priznáva podanej žalobe tento účinok. Teda, že je možné rozhodovať na základe podanej žaloby aj o neplatnosti právneho úkonu, ak je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Ďalej konštatoval, že z ustanovenia § 137 CSP je zrejmé, že výpočet procesne prípustných žalôb nie je úplný. Preto je na úvahu súdu, aby posúdil, či požadované určenie je procesne prípustné, pričom v tomto prípade dospel súd prvej inštancie k záveru, že prípustné je. Pri tomto rozhodovaní vzal do úvahy aj podstatu právneho vzťahu sporových strán a účel namietaného právneho úkonu. Zo skutkových okolností prípadu mal za zrejmé, že právny vzťah medzi sporovými stranami je vzťahom spotrebiteľským a bol založený uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Realizovanie dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne (dlžníka) umožnilo žalovanému uspokojiť si svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly takejto pohľadávky. V prípade takéhoto zabezpečenia pohľadávky nie je potrebné a nutné, aby si žalovaný pre uplatnenie svojho práva musel podať žalobu o splnenie povinnosti dlžníka na súd. Podľa súdu prvej inštancie takýto postup sám osebe spôsobuje v právnom vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý je spotrebiteľským vzťahom, nerovnováhu. Táto nerovnováha v právnom vzťahu medzi dodávateľom

a spotrebiteľom je podľa právneho poriadku (vrátane práva EÚ) nežiaduca a je potrebné ju vyvážiť. Aby žalovaný mohol dosiahnuť súdny prieskum pohľadávky žalovaného voči nemu, javí sa vhodným a účelným, aby mu nebolo iba procesným predpisom (ktorý je iba prostriedkom v dosahovaní ochrany porušených alebo ohrozených práv) zabránené, domáhať sa neplatnosti takejto dohody o zrážkach zo mzdy. Je potom na posúdení súdom, v závislosti od zisteného skutkového stavu, či jeho tvrdenie o neplatnosti dohody o zrážkach sa ukáže v takomto konaní ako dôvodné. Ak súd určí napadnutú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú, bude žalovaný ako veriteľ odkázaný na podanie žaloby na súd, ktorý rozhodne o splnení povinnosti dlžníka, ak takúto skutočnosť súd zistí. Samotná pohľadávka veriteľa tým nie je dotknutá. Z uvedeného následne vyplýval aj naliehavý právny záujem žalobkyne na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Zo žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy je celkom zjavné, že žalovaný mieni uspokojovať svoju pohľadávku zo mzdy žalobkyne. Uvedený výklad súdu prvej inštancie vyplýva aj z čl. 4 a čl. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorých každé ustanovenie Civilného sporového poriadku je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Jeho výklad nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné, avšak nikto sa nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1. Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Ako vyplýva z uvedeného, nikto sa nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu. Jedným z viacerých účelov sledovanými Civilným sporovým poriadkom je podľa názoru súdu prvej inštancie aj poskytnutie vyššej miery ochrany práv spotrebiteľovi. Tento cieľ možno vyvodiť z ustanovenia § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na dôvodovú správu k § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku, podľa ktorého objektívnu hmotnoprávnu i procesnoprávnu nerovnosť určitých subjektov práva, musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov divergentných od všeobecných procesných inštitútov sporového konania, inak by nebol naplnený účel sporového konania, ktorým je spravodlivá a rýchla ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv. V súvislosti s uvedeným, nie je podľa názoru súdu možné dovoľávať sa doslovného znenia § 137 Civilného sporového poriadku, ktorý navyše zavádza iba príkladný výpočet procesne prípustných žalôb.

4. K požadovanému určenie neplatnosti oboch právnych úkonov súd prvej inštancie uviedol, že tejto časti žaloby nebolo možné vyhovieť z iného procesného dôvodu. Tým je tá skutočnosť, že sporovou stranou v tomto konaní nie je zároveň aj účastník predmetnej úverovej zmluvy a zároveň dohody o zrážkach zo mzdy, a to JJ. (žijúci bývalý manžel žalobkyne), teda samotný spoludlžník z úverovej zmluvy (účastník úverovej zmluvy a účastník dohody o zrážkach zo mzdy, ako časti úverovej zmluvy). V zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky účastníkom konania o určenie neplatnosti právneho úkonu musí byť účastník tohto právneho úkonu. V opačnom prípade, by rozsudok v tejto veci nezaväzoval tohto účastníka právneho úkonu (vzhľadom na § 228 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak). Pre jedného účastníka by tak právny úkon platný bol a pre iného nie, čo je stav zjavne neželaný. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 122/2002, či sp.zn. 1Cdo 11/2003). V danom prípade tak ide o tzv. neúplný okruh účastníkov konania. Už len z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu vo vzťahu určenia neplatnosti úverovej zmluvy a určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je časťou úverovej zmluvy, a ktorej účastníkom je bývalý manžel žalobkyne, zamietol. Preto sa nezaoberal vecnou dôvodnosťou tejto časti žaloby, teda či napadnuté právne úkony sú platnými právnymi úkonmi.

5. K požadovanému uloženie povinnosti spoločnosti Askoll Slovakia spol. s r.o. nevykonávať zrážky zo mzdy voči žalobkyne súd prvej inštancie uviedol, že v tejto časti žalobe nemohol vyhovieť. Poukázal na skutočnosť, že spoločnosť Askoll Slovakia spol. s r.o. nebola sporovou stranou v tomto konaní, a preto súd prvej inštancie nemôže rozhodovať o uložení povinnosti tejto obchodnej spoločnosti.

6. Požadovanému uloženie povinnosti žalovaného vrátiť už strhnuté prostriedky žalobkyne súd prvej inštancie taktiež nevyhovel, pretože žalobkyňa neuviedla sumu peňažných prostriedkov, ktorých vrátenia

sa domáha a takisto v tejto časti žaloby neunesla dôkazné bremeno. Navyše sama žalobkyňa uviedla, že čerpala s bývalým manželom úver od žalovaného v sume 15.126 eur, pričom z tohto úveru nevrátila ani istinu, z čoho vyplýva, že žalovaný sa na úkor žalobkyne neobohatil.

7. K požadovanému zákazu žalovanému používať v zmluvách a o úvere, uzatvorených VOP, vypracovaných vo formulárovej podobe, dojednania vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy súd prvej inštancie uviedol, že nemá podľa CSP oprávnenie ukladať zákaz dodávateľom používať v zmluvách nejaké zmluvné podmienky a žalobkyňa nemá právo domáhať sa vydania takéhoto rozsudku. Navyše súd prvej inštancie žalobkyňou požadovaný zákaz považoval za nevykonateľný pre jeho neurčitost'.

8. Následne súd prvej inštancie, podľa § 336 v spojení s § 335 ods. 1 CSP, zrušil predbežné opatrenie nariadené pred začatím konania vo veci samej uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/437/2015 zo dňa 14.01.2016, pretože žalobu vo veci samej zamietol.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na skutočnosť, že vykonávaním zrážok zo mzdy a iných príjmov za situácie, keď je dôvodne spochybnená platnosť a vhodnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy, jej hrozí majetková ujma. Dodala, že vykonávanie zrážok zo mzdy na základe neplatnej zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom. Mala za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola medzi nebankovým subjektom a spotrebiteľom individuálne dojednaná, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Trvala na tom, že neurčitost' zmluvného dojednania o výške zrážok zo mzdy má za následok neplatnosť dohody. Poukázala na to, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti zmlúv, a to z dôvodu hrozby existenčných problémov v dôsledku realizácie zrážok zo mzdy. Na záver uviedla, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nebolo presvedčivé, a to podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP a v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože neboli jasne a zrozumiteľne dané odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne žiadala, aby, vzhľadom na nadbytočnosť niektorých výrokov jej pôvodného petitu uvádzaného v žalobe, odvolací súd rozhodol len o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.01.2013 je neplatná a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril a nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne. Dal do pozornosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy, v zmysle zákona, nemusí obsahovať určenie rozsahu vykonaných zrážok. Navyše výšku zrážok zo mzdy nemožno v dohode o zrážkach zo mzdy ani určiť, keďže nemožno predpokladať výšku mzdy. V tejto súvislosti uzavrel, že nemožno hovoriť o akejkoľvek absencii náležitostí dohody, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa zákonné náležitosti, a to písomnú formu ako aj súhlas dlžníka s dohodou. Nemal za preukázané ohrozenie práva žalobkyne. V prípade ak by si žalovaný neuplatňoval vykonávanie zrážok zo mzdy, mohol by za tých istých skutkových okolností vyhlásiť mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím by sa stal celý úver splatný, uplatniteľný na súde a následne by povinnosť žalobkyne bola vykonateľná prostredníctvom exekúcie. Žalovaný taktiež dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem ako predpoklad pre uplatnenie tzv. určovacej žaloby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/23/2008 zo dňa 28.05.2009; sp. zn. 5Cdo/31/2011 zo dňa 06.12.2012 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 185/2005. S odkazom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne.

12. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu uviedla, že ho považuje za účelové, tendenčné a plne smerované v prospech žalovaného. Nesúhlasila s ním v plnom rozsahu a naďalej trvala na skutočnostiach uvádzaných v odvolaní. Opätovne poukázala na to, že žalovaný nepreložil kompletnú platobnú históriu pre úverovú zmluvu, ani nevyšiel svoje nároky z tejto zmluvy a dohody a nijako nepreukázal žalobkyňou už zaplatené čiastky či zrazené sumy. Záverom uviedla, že stále trvá na svojej žalobe v plnom rozsahu.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobkyne nariaďovať pojednávanie.

15. V rozhodovanej veci žalobkyňa, ktorá nie je právne zastúpená, dňa 29.06.2016, doručila súdu prvej inštancie podanie, označené o.i. ako "Žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážke zo mzdy", pričom v bode I. žalobkyňa uvádza, že na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín o nariadení predbežné opatrenia podáva "túto žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle toho, aby sa odporca zdržal s uložením platiteľovi mzdy povinnosti vykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody účastníkov o zrážkach zo mzdy, vzťahujúce sa k odporcovi na poskytnutie úveru č. 42636074449007 zo dňa 25.01.2013.". Ďalej, na strane 2 žaloby pod bodom A) uvádza: " Podávam týmto aj návrh vo veci samej o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu, úverovej zmluvy č. 42636074449007 zo dňa 25.01.2013, v časti o dohode o zrážkach zo mzdy." V žalobe tiež uvádza, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Ďalej v žalobe uvádza viaceré skutkové aj právne okolnosti týkajúce sa zmluvy o úvere, dohody o plnení v splátkach i dohody o zrážkach zo mzdy. Záverom navrhla, aby súd vydal uznesenie, ktorým určí, že zmluva o úvere a dohoda o plnení v splátkach sú neplatné; ktorým zruší dohodu o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve a žalovanému uloží, že je povinný nevykonávať zrážky zo mzdy voči žalobkyňi; nariadi vrátiť už strhnuté prostriedky žalovaným žalobkyňi; zakáže žalovanému používať v zmluvách o úvere, uzatvorených VOP vypracovaných vo formulárovej podobe dojednaní vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy; prizná jej oslobodenia od súdnych poplatkov a žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 14.08.2018 tak, že žalobu zamietol, žalovanému priznal proti žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu a zrušil vo veci nariadené predbežné opatrenie o.i. s odôvodnením, že v danom prípade ide o tzv. neúplný okruh účastníkov zmluvy a určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je časťou úverovej zmluvy, a ktorej účastníkom je aj bývalý manžel žalobkyne. Vzhľadom k tejto skutočnosti sa nezaoberal vecnou dôvodnosťou podanej žaloby, teda, či napadnuté právne úkony sú platnými právnymi úkonmi.

16. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v odvolaní aj vo svojom podaní, doručenom súdu prvej inštancie dňa 12.05.2017, upravila petit svojej pôvodnej žaloby v tom zmysle, že sa domáhala už len určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.01.2013. Vo zvyšnej časti navrhovala žalobu zamietnuť, pretože ju považovala za nadbytočnú.

17. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o požadovanom určení neplatnosti oboch právnych úkonov (zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj v nej obsiahnutej dohody o zrážkach zo mzdy) na tom právnom závere, že v konaní o určenie musia byť účastníkmi konania všetky osoby, ktoré boli účastníkmi daného právneho úkonu.

18. S uvedeným skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnej miere zhoduje. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníkom oboch právnych úkonov, ktorých neplatnosti sa žalobkyňa v spore domáha, bol popri žalovanom ako veriteľovi a žalobkyňi ako dlžníkovi aj U. O. ako spoludlžník žalobkyne. Menovaný U. O. je ako spoludlžník označený aj v Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.01.2013 (jej súčasťou v časti 3, bod 3 je dohoda o zrážkach zo mzdy), ktorú aj podpísal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je, podľa odvolacieho súdu, žiadnych pochybností, že v danom prípade boli účastníkmi oboch právnych úkonov na strane dlžníka dve osoby, a to žalobkyňa a jej (v súčasnosti bývalý) manžel U. O..

19. Ako vyplýva z konštantnej judikatúry, určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) OSP (účinného v čase podania žaloby, tzn. do 30.06.2016), resp. podľa § 137 CSP (aktuálne účinného procesného právneho predpisu, tzn. od 01.07.2016), je preventívneho charakteru a má miesto tam, kde je ňou možné eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu a k požadovanej náprave nie

je možné dospieť inak. Rozhodovacia prax súdov je zajedno v tom, že v konaní o určenie platnosti alebo neplatnosti zmluvy môže byť žalobe vyhovie len vtedy, ak sa konania zúčastnia (na strane žalobcu alebo žalovaného) všetci účastníci zmluvy, ktorí ju uzatvorili, prípadne ich právni nástupcovia. V opačnom prípade, teda keď sa konania o určenie platnosti, či neplatnosti zmluvy, nezúčastnia všetci jej účastníci, nemožno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pretože rozsudok o takejto žalobe nebude záväzný pre všetkých účastníkov zmluvy (ako správne poznamenal aj súd prvej inštancie). Takejto žalobe, preto nie je možné vyhovieť.

20. Súd prvej inštancie preto v danom prípade správne žalobu žalobkyne, vo vzťahu k požadovanému určenie neplatnosti oboch právnych úkonov, zamietol, keď sa konania v spore o určenie neplatnosti oboch právnych úkonov nezúčastnili všetci účastníci predmetných zmlúv, konkrétne JJ. O., spoludlžník žalobkyne.

21. Rovnako sa súd prvej inštancie stotožnil aj s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhoviel žalobe žalobkyne o požadovanom uložení povinnosti zamestnávateľovi žalobkyne, o požadovanom uložení povinnosti žalovanému vrátiť už strhnuté prostriedky žalobkyne a o požadovanom uložení zákazu žalovanému používať v zmluvách o úvere, uzatvorených VOP, vypracovaných vo formulárovej podobe, dojednania vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy. V tejto súvislosti sa plne stotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu žaloby o určenie uvedených skutočností.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal voči žalobkyne právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Toto uznesenie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).